

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. જ્યેષ્ઠ સુદ ૧૫ સંવત ૧૯૪૮ અંક ૩૦.

શાર્દૂલવિક્રીડિત.

કૃત્વાર્હત્પદપૂજનં યતિજનં નત્વા વિદિત્વાગમં ।
હિત્વા સંગમધર્મકર્મઠધિયાં પાત્રેષુ દત્વા ધનં ॥
ગત્વા પદ્ધતિમુત્તમક્રમજુષાં જિત્વાંતરારિવ્રજં ।
સ્મૃત્વા પંચનમસ્કિયાં કુરુ કરક્રોઢસ્થમિષ્ટંમુખં ॥૧॥

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સભા
ભાવનગર.

અમદાવાદમાં—“એશિયા વર્નાક્યુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં”

નથુભાઈ રતનચંદ્ર ભારતીયાએ છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું

શક ૧૮૧૪. સન ૧૮૯૨

મૂલ્ય વર્ષ ૧ નો રૂ ૩૧) અગાઉથી પોસ્ટેજ રૂ ૦-૩-૦ ગ્રાહ.

છુટક અંક એકના રૂ ૦-૨-૦

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	૫૨
૧ કર્મની ગતિ. (પદ્ય)	૩૩
૨ કમળસેન.	૩૪
૩ સંબોધસત્તરી.	૩૯
૪ મનુષ્ય જન્મ પામીને ધર્મ સાધનમાં આજસ ન કરવા વિષે.	૪૨
૫ સ્ત્રી.	૪૫
૬ વર્તમાન સમાચાર અને જૈન વર્ગને અગત્યની સૂચના.	૪૭
ચોપાનીયું રખડતું મુકી આશાતના કરવી નહીં.	

ગ્રાહકોને ભેટ.

શ્રી નલદમયંતી ચરિત્ર.

જે જે ગ્રાહકોએ લવાજમ મોકલાવેલ છે તેમાં ભેટની યુક્તિ પોસ્ટેજનો અરથો આનો વધારે મોકલનારને ભેટ મોકલાવેલ છે. બાકીના ગ્રાહકોએ અરથો આનો મોકલી યુક્ત મંગાવી લેવી સાથે નવા વર્ષનું લવાજમ મોકલશે તો અનુકુળ પડશે.

લવાજમ મોકલવાના આજસુ ગ્રાહકોને હજી પણ ભેટની યુક્તિ લાભ લેવો હોય તો ચડેલા લવાજમ સાથે નવા વર્ષનું લવાજમ અને ભેટની યુક્તિ પોસ્ટેજનો અરથો આનો મોકલાવવો એટલે તેમને ભેટ મોકલાવશું.

ગ્રાહકોને નવા વર્ષની ભેટ.

જૈન પંચાંગ.

તિથિઓની વધઘટ વાર્ષિક જૈનપર્વ, તિથિ, વાર, ઇંચેજ તારીખ, દિવસ અને રાત્રીના ચોધડીયાના યંત્ર તથા સૂર્યોદય સૂર્યસ્તનો વખત વિગેરે બતાવનારું તપાગચ્છત્રી સમાચારી પ્રામણ્યું જૈન યુધ્ધુઓને ઉપયોગી

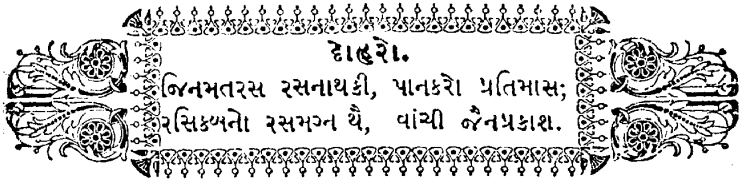
વાર્ષિક પંચાંગ

(સંવત ૧૯૪૮ ના ચૈતરથી સંવત ૧૯૪૯ ના ફાગણ સુધીનું)
કિંમત એક આનો.

ગ્રાહકોને ભેટ તરીકે ગયા અંક સાથે મોકલાવેલ છે. પચ્ચીસથી વધારે નક્કલ મંગાવનારને માટે અરથાઆના પ્રમાણે આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ જેઠ શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૪૮ અંક ૩ જે.

કર્મની ગતિ.

(“નાથ કેસે ગજડો બંધ છોડાવ્યો” એ રાહ.)

જુઓ ભાઈ કર્મ તણી ગતિ ભારી, જે છે -હૃદયમાં વિસ્મય કરી; એ ટેક.
કોઈ કપોતને કહેછે કપોતી, નાથ આગ્યો મૃત્યુ કાળ;
નીચે વ્યાધ રહ્યો શર તાકી, જોયે ભરે બાજ ફાળ. ૧ જુઓભાઈ૦
તેવે સમે કોઈ સર્પે આવી, ડશીઓ વ્યાધ અમાપ;
શર છુટવાથી બાજ મરાણો, કુશળ રહ્યા તે આપ. ૨ જુઓભાઈ૦
કમળ કોશમાં ભમર ભરાણો, વાસ લોભથી આપ;
અસ્ત થતાં રવી તાંઢી પુરાણો, ધારે તે આશ દુરાપ. ૩ જુઓભાઈ૦
રાત્રી જશે સુપ્રભાત થશે ને, હૃદય થશે દીન નાથ,
પંકજ લક્ષ્મી વિકાશ થશેને, નિકળીશ હું મુદ સાથ. ૪ જુઓભાઈ૦
તેવે સમે મદધારી આવ્યો કરી, ખેલતો જલમાં ખૂબ;
ભ્રમર સહિત કમળ તે કરીએ, કરથી ગ્રહ્યું લય રૂપ. ૫ જુઓભાઈ૦
સર્પ કરંડમાં ભક્ષ્ય આશથી, ઉંદર અંદર પેડો;

૩૮

શ્રી લેનધર્મ પ્રકાશ.

બક્ષ્ય ભોરિંગ તણો થયો પોતે, આત્મ દેહ ખોઈ બેઠો. ૬ જીઓભાઈ૦
 રાજ્યાસનપર આરઠ થાયા, રાગ થયા તૈયાર;
 આવી પડ્યો વનવાસ અચાનક, ભોગવ્યું દુઃખ અપાર. ૭ જીઓભાઈ૦
 લોભ કરી ધન સંચય કીધો, કરીઆ પાપ અપાર;
 મૃત્યુ આવતાં ધન તે રજ્યું, પડ્યો નરકનો માર. ૮ જીઓભાઈ૦
 રંગિત સુંદર મહેલ બનાવ્યો, જે પરિવારની સાર;
 વાસ કરે ભૂત પક્ષી ઘણાં ત્યાં, ઉગે તૃણાંકુર દાર. ૯ જીઓભાઈ૦
 લક્ષ્મી તરંગ સમાન ચપળ છે, વિદ્યુત્તમગ વપ્પ માતો;
 કર્મ વિદારો ઈશ ભજનથી, નર્મદ શિવપદ પામે. ૧૦ જીઓભાઈ૦

કમલસેન.

(સાંઘણ પાને ૨૯ થી.)

એવી રીતે ચારે સખીઓ દ્રઢ મનથી ચતુર્થ વ્રત પાળીને દેવ લોકમાં
 રતિસુંદર નામે વિમાનમાં દેવીપણે ઉત્પન્ન થઈ. અતુકમે ધણાકાળ સુધી
 દિવ્ય સુખ ભોગવી વિશેષ પુણ્યના યોગે લાંથી ચવી આ નગરમાં કાંચન,
 કુબેર, ધરણ અને પુણ્યસાર નામે શ્રેષ્ઠીની વસુધરા, પદ્મિની, લક્ષ્મી અને
 વસુધી નામની સ્ત્રીઓની કુક્ષિને વિશે ઉત્પન્ન થઈ. તેના તારા, શ્રી, વીન-
 યા અને દેવી એવા નાગ પાડ્યા. પદ્મિનીથી જેમ સરોવર શોભે તેમ તે
 બાળાઓથી તેમના પિતાના ઘર શોભવા લાગ્યાં, ચારે બાળાઓ પુણ્યના
 યોગથી સદાજ યત્ને સર્વ કળા ભણી. યૌવન પ્રાપ્ત થયું ત્યારે તેઓનું રૂપ
 અતિશય વૃદ્ધિ પામ્યું. પૂર્વે ભવના પ્રેમથી ચારેને રનેદ થયો. ગુરૂ મહા-
 રાજ પાસે બારવ્રત અંગીકાર કર્યા. પૂર્વભવે આપેલા દાનના પ્રમાણથી
 તે ચારે બાળાના તેના પિતાએ વિનયધર કુમાર સાથે લગ્ન કર્યા. સર-
 બા પુણ્યવાળાનો સહેલો યોગ આવી ગયો છે. પુણ્યાનુબંધી પુણ્યરૂપ વ-
 પોદ્ધથી સીંચન કરેલ સમક્ષેત્રમાં વાંવેલી લક્ષ્મી તેઓને ઉત્તમ પ્રકારના
 આનંદ ભોગવવાને કૃણીભૂત થઈ. (ગુરૂ મહારાજ રાજ્યને કહે છે.) હે
 રાજન! પુણ્યના યોગથી દેવતાઓ જેની સાનિધ્ય કરી રહ્યા છે એવા એ

ક્રમભંગન.

૩૫

સદ્ધર્મભાવિત દંપતિને જે વિદ્યા કરે છે તેઓનો તત્કાળ નાશ થાય છે. તમે જાણો છો અને તેનો પ્રભાવ તમે નજરેજો જોયો છે કે જ્યારે તમે તેની ઉપર કુદ્રષ્ટિ કરી અને તેના શિયળાવતને ખંડિત કરવા ધાર્યું ત્યારે સાસન દેવીએ તેના વિચિત-ચિત્તરૂપ કર્યા. શીલથી જેઓનું તેજ રમુ-રાયમાન થઈ રહ્યું છે એવી તે મહાસતીઓના એક ઢુંકારાથી ઢાંકી કાઢેલ મનુષ્ય-તે ગમે તેવી વિદ્યાએ યુક્ત હોય તોપણ-ભરગસાત્ થાય છે પરંતુ પોતાના સમ્યક્ત્વ યુગ્મથી ઉત્પન્ન થયેલી દયાને લીધે તેઓએ તમારી ઉપર લેશ માત્ર ક્રોધ કર્યો નહિ અને તમને પ્રતિજ્ઞા આપી અથવા ગમે તે પ્રકારે સગવળની પોતાનું શીલ રક્ષણ કરવા ધાર્યું. સાસન દેવીની કૃપાથી તેઓ તેની મતઙ્ગયમાં ફળીભૂત થઈ અને તમારે વિમાસવું પડ્યું. યજ્ઞ રાક્ષસ અને વિદ્યાધરો તેની વિરાધના કર્યાથી જે કરી શકે છે તે કરતા કેઈપણ મહા સતી તેના શીલનું ખંડન કરવાનો વિચાર કર્યો હોય તો વખા-રે શિક્ષા કરી શકે છે. હે ધરાધીશ! તમે પણ ભાગ્યશાળી કે કામદેવથી પ્રીડિત થયેલ તમારા અત્માને ચોડીવારમાંજ ચેતાવ્યો અને વિપરીત કા-ર્ય કરતા અટક્યા. શીલવૃક્ષનું એવું ઉત્તમ ફળ જાણીને તમારે તે વૃક્ષના ફળનું આસ્વાદન કરવામાં ઉદ્ધમ કરવો યુક્ત છે.’

એ પ્રમાણે જ્ઞાની ગુરૂની વાણી સાંભળીને રાજના મિત્ર્યાત્મ રૂપી દ્રષ્ટિ પટલ નાશ પામ્યા અને સર્વ ભાવને સમ્યક્ રીતે જણાવનાર સમ-કિત રત્ન પ્રાપ્ત થયું. સુનિ મહારાજને પુનઃપુનઃ નમસ્કાર કરી કહ્યું કે હે ભગવાન! એઓ ધન્ય છે, એમનું જીવન સફળ છે કે જેઓનો જ્ઞાતા સર્વેને એકાંત સુખ આપનાર છે. હું તો મહા પાપી, દુષ્કાર્ય કરવા વાળો, સતીઓને સંતાપનારો, નિંદનીયમાં પણ નિંદ અને હીન યાત્રી પણ હીનધું. તોપણ એટલું જાણું છું કે પૂર્વે કાંઈ પુણ્ય કર્યું હશે જેથી પૂજ્ય-પાદના વચનામૃત શ્રવણ કરવાથી મારા કણ પવિત્ર થયા. જો એટલા પણ ભાગ્ય નરોત્તમો આપની દેશના સાંભળવાનો વખત ક્યાંથી આવત. હવે વધારે કહેવાથી સર્વું પરંતુ આપે વર્ણવેલ દુર્ધર શિયલવત આજથી જીવિત પર્યંત સર્વથા પાળીશ. એમ કહી ચરિત્ર ગ્રહણ કરવાની ઈચ્છા અતાવી.

તે સમયે ચારે સ્ત્રીઓ સહિત વિનયધર બોલ્યો—સ્વામિન! આપના વચનરૂપ મંત્રથી અમારો વિષયગ્રહ નાશ પામ્યો માટે પુનઃપ્રાર્થ-

૩૬

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ

ની પાસે ગમે ચારિત્ર ગ્રહણ કરશું.

‘ઉત્તમ કાર્યમાં પ્રતિબંધ ન કરવો. ઉત્તમ પુરુષોને ઉત્તમ માર્ગે પ્રવર્તવું એ ઉચિતજ છે.’ એમ શુર મહારાજને કહ્યું એટલે તેઓ સર્વે દીક્ષાની તૈયારી કરવા નગરમાં ગયા. રાજાને પુત્ર ન હોવાથી પ્રધાન અને સામંતોએ એકત્ર થઈ વિચાર કરી. પરંતુ જ્યાં વૈરાગ્ય વૃદ્ધિ પામ્યો ત્યાં ધીજનઓનું તેવું કથન કેમ માન્ય રહે. રાજાએ તેઓ સર્વેને સમગ્રની જોને છ માસનો ગર્ભ થયો છે એની પોતાની વૈજયંતી નામે પટ્ટરાણીને રાજ્યાભિષેક કરી, મંત્રી સામંતોને પોત પોતાના કાર્યમાં કુશળ રહેવાની આજ્ઞા કરી, વિનયધર અને તેની સ્ત્રીઓને વારંવાર ક્ષમાવી, જિનેશ્વરના પ્રાસાદમાં અષ્ટાદિકા મહોત્સવ કરી, સાત ક્ષેત્રમાં પુષ્કળ દ્રવ્ય વાપી, ચાચકોને અગણિત દ્રવ્ય આપી મોટા આડંબરે દીક્ષા ગ્રહણ કરવાની તૈયારી કરી. શુર મહારાજ પાસે જઈ વિનયધર, તેની સ્ત્રીઓ અને ધીજન અનેક નગર જતોની સાથે દીક્ષા અંગીકાર કરી.

તેવાર પછી મંત્રી અને સામંતોએ આશ્વાસન કરેલી તે વૈજયંતી રાણી પુત્રની આશાથી પોતાનો ગર્ભ સુખે પાળવા લાગી. જ્યારે પૂરું સમય થયો ત્યારે એક દિવસ રાત્રીએ તેણીને પુત્રી પ્રસવી. તે જોઈને મનમાં અત્યંત ખેદ પામી—મંત્રીને એકાંતે બોલાવી સર્વ વૃત્તાંત જણાવ્યો. તેઓએ એકાંતે ગોડવણુ કરી પુત્ર જન્મના સમાચાર જાહેર પાડ્યા. વધમણીએ આપી નગરમાં મોહોટો ઉત્સવ કર્યો. તે પુત્રીને તે દિવસથી એકાંતમાં રાખવા માંડી. જ્યારે યૌવન વય પામી ત્યારે રાણી અલંકાર વિચારમાં પડી. મંત્રીને બોલાવીને કહ્યું કે આને યોગ્ય કોઈ મનોહર પતિ શોધો. તે સાંભળી મંત્રીએ પ્રમાવિક યક્ષની આરાધના કરી. ત્રીજે દિવસે તે યક્ષ પ્રસન્ન થઈ બોલ્યો કે—આ નગરની સીમમાં સરોવર તીરે હું પોતાનપુરના રાજકુમારને લાવીશ. તે કુમાર આ કુંવરીને યોગ્ય વર છે; તે તેણીના પૂર્વ ભવનો ભક્ષાર છે. આ નગરનો સ્વામી થવાને પણ તેજ લાયક છે.

(મંત્રી, કમલસેન કુમારને કહે છે.) તેજ હું મંત્રી યક્ષના આદેશથી ત્યાં આવ્યો. તે પછીનો સર્વ વૃત્તાંત તમે જાણો છો. મારી સાથે પુરૂષ વેશ ધારણુ કરેલ જે કુમારને આપે જોયો તે તે કન્યાજ હતી. આપને જ્ઞેવાથીજ તેણીનો તમારી ઉપર તીવ્ર રાગ બંધાયો તે આજ જાણો છો. માટે અન્યને ઉપકાર કરવાનોજ જોનો શીલ છે એવા આપે તે કુંવરીનો મનોર-

કમલસેન.

૩૭

થ પૂણે કરવો. હે રાજકુમાર ! આ પ્રમાણે પરમાર્થ છે. આપની પાસે મેં સધળું વધારિયા નિવેદન કર્યું છે. હવે આપને શોગ્ય લાગે તેમ કરો.”

એ પ્રમાણેનો આનંદકારી વૃત્તાંત સાંભળીને દાક્ષિણ્ય ગુણુ સંપૂર્ણ કુમાર ખુશી થયો અને મંત્રીનું વચન માન્ય કર્યું. પૂર્વ જવના સંબંધથી તેનો પણ રાજકન્યા ઉપર તીવ્રરાગ થયો. મંત્રીશ્વરે સર્વ વૃત્તાંત રાણીને જણાવ્યો અને જ્યોતિર્ધાને તેડાવી લગ્ન દિવસ મુકરર કર્યો. વિવાહને માટે અનેક પ્રકારની તૈયારીઓ થઈ અને લગ્ન દિવસે શુભ મુહુર્તે કમલસેન કુમારે ગુણસેનાનું પાણીગ્રહણ કર્યું. તેજ દિવસે તેને અંગદેશના સામ્રાજ્ય ઉપર પટાભિષેક કર્યો.

એ સમાચાર દેશેદેશ વિસ્તર્યા કેટલાએકો ને સાંભળી આનંદ પામ્યા અને કેટલાએક આશ્ચર્ય પામ્યા. આ જગતમાં વિચિત્ર પ્રકારના મનુષ્યો હોય છે. કેટલાએકોનો સ્વભાવ એવો હોય છે કે તેઓ અન્ય મનુષ્યોની ઉન્નતિને સહન કરી શકતા નથી અને તેની ઉપર મત્સર ધારણુ કરે છે. વત્સદેશનો સગરસિંહ નામે રાજા તેવા સ્વભાવનો હોવાથી આ સમાચાર સાંભળી કમલસેન ઉપર મત્સરભાવ ધારણુ કરવા લાગ્યો. તેણે તરતજ અંપાપુરીએ પોતાના દૂતને મોકલ્યો. તે દૂત કમલસેન રાજાની સભામાં આવી કહેવા લાગ્યો કે—‘‘મો સ્વયંભૂત રાજા ! ક્રમાગત આવેલી રાજ્ય સંપત્તિ પણ મુરંદેલીએ ભોગવાય છે તો તું સ્વામી વગરની આ રાજ્ય લક્ષ્મીને ભોગવતા કેમ નથી જાહેરો. શું જગત સર્વે રાજા રહિત થયું છે ? મારા સ્વામીએ કહેવરાવ્યું છે કે ક્યાં તો તારે જલદી તેની આજ્ઞા માન્ય કરવી. ક્યાં તો આ રાજ્ય છોડી પલાયન કરવું અને ક્યાં તો રણભૂમિમાં લડાઈ કરવાને સજ્જ થવું. એ શિવાય બોધો ઉપાય નથી.’’

દૂતની એવી વાણી સાંભળીને મનમાં ક્રોધ ઉત્પન્ન થયો. તો પણ બદાર્થા દરમિને કમલસેન ભૂપતિ બોલ્યો—‘‘મારી પોતાની થયેલી પૃથ્વીને બીજાને કાણુ ગ્રહણ કરવાની ઈચ્છા રાખે છે ? તારા સ્વામીને બદ્દળ આકાંક્ષા હોય તો તેને જલદી અત્રે મોકલ હું પ્રથમના બંને ઉપાય છોડીને સંપ્રામને વિષે સજ્જ છું, રણભૂમિમાં તાહારા સ્વામીને સિંહપણુ છોડીને શ્વાનપણું ન ગ્રહણ કરવું પડે એ ધ્યાનમાં રાખવા સુચવજે.’’

એવી રીતે કર્કશ વચન કહી દૂતને વિસર્જન કર્યો. પોતે ચતુરંગ સૈન્ય સજ્જ કરી દેશને સીમાટે મુકામ કર્યો. સગરસિંહ પણ પોતાનું લશ્કર

૩૯

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

લઈ ત્યાં આગ્યો. જાને સેના પરસ્પર મળી. યુદ્ધની તૈયારી થઈ. તે સમયે મોટો આરંભ અને યુદ્ધમાં ઘણા મનુષ્યોનો ઘાણ નીકળી જશે એમ ધારી દ્વાળુ ચિત્તવાળા કમલસેને સમરસિંહને કહ્યું—યુદ્ધ તો આપણે જ કરીએ છીએ તેમાં ફેડકટ બીજના પ્રાણને પીડા ઉત્પન્ન કરવાનું શું કારણ છે? માટે આ સર્વ આરંભ નીવારી આપણે જ પરસ્પર યુદ્ધ કરીએ. તેણે તે કમુલ કર્યું. એટલે જાને જણાવ્યો. હું યુદ્ધ કરવા માંડ્યું. ઘણીવાર સુધીનો બેમાંથી એકે હઠવા નહિ પરંતુ આખરે કમલસેન ભૂપતીએ એક પ્રહારથી સમરસિંહને મુઠા પગાડી. તરતજ તે ભૂમિ પર પડ્યો. તે વારે કમલસેને પેાને તેને પાણી સીંચવા માંડ્યું. વસ્ત્રથી પવન નાખી ફેટલીકવારે સ્વસ્થ કર્યો. પુનઃઆશ્વાસના આપીને કહ્યું—હે રાજન્ ! તમે નામથી અને પરિણામથી ખરેખર સમરસિંહજ છે. માટે ખેદ ન પામેો અને પુનઃહથીયાર ધારણ કરી સજ્જ થાઓ.

તેના તેવા વચન સાંભળી અહો ! કેવું આનું શુરવીરગણું ! કેવું એનું કળાકૌશલ્ય ! એ દોઈ રાજકુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ મહાનુપુરુષ જણાય છે. ક્યાં હું વૃદ્ધ છતાં પણ લેાભી અને ક્યાં તે લઘુ અવસ્થાવાળો વિનય તત્પર. મારામાં અને તેનામાં કેવો તફાવત ! મેં લોભદશથી એનું અપમાન કર્યું અને આવો મોટો આરંભ રચ્યો અને એણે મારી ઉપર ઉપકાર કર્યો અને તે સાથે આવા પ્રીતિમય વચનોથી અત્યંત સંતોષ પમાડે છે. મારે ભોગને વિશે આશક્તિ યુક્ત નથી માટે હવે યોગાભ્યાસ કરવો એજ શ્રેયસ્કર છે. એમ વિચારી તે બોલ્યો—હે મહાસત્વ ! માનઘાતથી મૃતક તુલ્ય થયેલ જે હું તેણે હવે તમારા જેવા વીર અને વિનયી પુરુષની સાથે યુદ્ધ કરવું હુક્ત નથી. તમે મારી આઠ કન્યા સાથે પાણીઘડણ કરો અને મારું રાજ્ય ઘડણ કરો. હું આ બધા અને પરબધને વિશે હિતકારી—ઉત્તમ ચારિત્ર ઘડણ કરીશ.

કમલસેને વિનયપૂર્વક ઉત્તર આપ્યો કે—મહિપતિ ! કમાગત આવેલું રાજ્ય તમેજ ભોગવો. વળી સમય આવે પરલોકનું પણ સાધન કરજો. એ મ ઘણી રીતે સમજાવ્યો પરંતુ વૈરાગ્યને વિશે રક્ત થયેલ તે સમજ્યો નહિ એટલે તેની આઠ કન્યા અને રાજ્યને સર્વ કમલસેને ઘડણ કર્યું. તેણે સુધર્માચાર્ય સમીપે મોટા આડંબરથી દીક્ષા લીધી. કમલસેન નૃપતિ તે રાજ્યનો બંદોબસ્ત કરી બેવડી લક્ષ્મીથી શોભતો ચંપાપુરીએ આગ્યો. પ્રા-

સંબોધસત્તરી.

૩૯

જ્ય સામ્રાજ્ય તે મુખે ભોગવતા કાળ નિર્જન કરે છે તેવામાં એક દિવસ પોતાનપુરથી તેના પિતા શત્રુજ્ય જૂપતિનો દુત સભા મધ્યે આવી પ્રણામ કરીતે બેઠો. માતા પિતાવા કુશળ વર્તમાન પુછ્યા એટલે તે ખુદ્ધિમાન દુત બોલ્યો.—

(અપૂર્ણ.)

સંબોધસત્તરી.

(અનુસંધાન પાને ૨૨ થી.)

ઉન્માર્ગોપદેશકને દૃષ્ટીએ પણ ન જોવા એમ કહ્યા પછી ઉસન્નાની અનુવૃત્તિએ ન ચાલવા માટે પણ ઉપદેશ આપે છે.

પરિવાર પૂઞ હેઠ, ઉસન્નાણં ચ આળવિત્તીણ ॥

ચરણકરણં નિગૂહઈ, તં દૂલહં વોહિઅં જાણં ॥ ૬૧ ॥

અર્થ—પરિવારની પૂજના હેતુએ ઉસન્નાની અનુવૃત્તિએ ચાલે અને ચરણુસિત્તરી કરણુસિત્તરીને ગોપવે તેને બોધિ (સમકિત) દૂલ્હન જાણુવું. ૬૧

બાવાર્થ—આ ગાથામાં મુનિરાજને ઉપદેશ છે. કોઈ મુનિ પોતાનો પરિવાર ઘણો હોય તે પ્રસંગે તે પરિવાર પૂજવાને માટે કોઈ ઉસન્ના એટલે ચારિત્રમાં શિથિળતાવાળો હોય તેની અનુવૃત્તિએ ચાલે અને તેજ કારણથી પોતાના ચરણુસિત્તરી અને કરણુસિત્તરી ગુણને ગોપવે—ફારવે નહીં. કેમકે જ દારવે તો આશ્રય લેવા ગયેલા ઉસન્નાની લઘુતા પ્રદર્શિત થાય અને પોતાને પણ લોકો કહે કે આત્મા ગુણવાન થઈને નિર્ગુણીની નિશ્રાએ શા માટે ચાલે છે? આવા મુનિને શાસ્ત્રકારે દૂલ્હન બોધિ કહ્યા છે. અર્થાત્ જોને સમકિતની પ્રાપ્તિ દૂષ્કર છે એવા કહ્યા છે. ૬૧.

ઉસન્નાની નિશ્રાએ ચાલવાથી સારા મુનિમાં પણ દોષ પ્રાપ્તિ થયા વિના રહેતી નથી તે દૃષ્ટાંતવડે સિદ્ધ કરે છે—

અંવસ્સય નિવસ્સય, દુણ્હપિ સમાગયાઈ મૂલાઈ ॥

સંસગેણ વિણઠ્ઠો, અંબો નિવત્તણં પત્તો ॥ ૬૨ ॥

અર્થ—આત્મ અને નિર્ગળ જાતેના મૂળ એકલા થયા છે. તેમાં નીજ-

૪૭

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

ના સંસર્ગથી આત્ર વિનષ્ટ થયો અને નિંજપણા પ્રયો પામ્યો. ૬૨

ભાવાર્થ—આંખાના અને હીંચડાના મૂળીયાં ભૂમની આંદર જો એક-
ઠા થાય તો આંખો ગિટ રસને લાગ કરી દઈને કટુપણાને પામી જાય છે
અર્થાત્ હીંચડાની કડવાશની તેને સંપૂર્ણ અસર થઈ જાય છે એટલે તેના
સંસર્ગથી તે વિદૂતિ પામી જાય છે. એ ઉપરથી વિચારવાતું એ છે કે
આંખા જેવા ઉચ્ચ ગીટ રસવાળા વૃક્ષને પણ દલકાની અસર થાય છે તો
બીજા વૃક્ષની તો શી વાત! તેમજ જો ઉત્તમ મનુષ્ય પણ દલકા મનુષ્ય-
ની સંગત કરે છે તો તે પણ તેવો થઈ જાય છે માટે મુનિમહારાજને
આરિત્રમાં સિથિલ થયેલા પાસથા ઊસના વિગેરેનો સંગ ન કરવો. જો
સંગ કરે તો જરૂર તેની અસર થયા વિના રહે નહીં એવો આ માથાનો
ભાવાર્થ છે.

વળી એજ વાતની પુષ્ટિને માટે કહે છે—

પક્ષ્ણકુલે વસંતો, સડળીપારોવિ ગરહિઓ હોઈ ॥

ઈય દંસળા મુવિહિઆ, મજ્જિ વસંતા કુસીલાળ ॥ ૬૩ ॥

અર્થ—ચંડાળના કુળને વિષે વસંતો એવો શકુન પારક (જ્યોતિષી) પણ
નિંદનીક થાય છે. તેમજ મુવિહિત એવા મુનિ પણ કુસીલીઆમાં વસતા
થકા નિંદનીક થાય છે. ૬૩

ભાવાર્થ—શકુનાદિક અનેક વિદ્યાને પારગામી એવો મનુષ્ય પણ ચં-
ડાળના કુળ (સસુદ)માં રહેતો હોય તો ઊલટો નિંદાને પાત્ર થાય છે તે-
મજ મુવિહિત-સારા ક્રિયાપાત્ર એવા મુનિ પણ જો કુસીલીઆઓની સાથે
રહે-તેનો સંસર્ગ રાખે તો અવશ્ય નિંદાને પાત્ર થાય છે. ૬૩

દલકાની સંગતથી એ પ્રમાણે હાની થાય છે એ બતાવીને હવે તે-
ની સાથેજ ઉત્તમની સંગતથી થતો લાભ બતાવે છે—

ઉત્તમ જળ સંસર્ગી, સીલદરિદંપિ કુળઈ સીલહું ॥

જહ મેરુગિરિવિલગ્મં, તિળપિ કળમત્તળમવેઈ ॥ ૬૪ ॥

અર્થ—ઉત્તમજનને સંગ સીલ રહીતને પણ સીલ યુક્ત કરે છે જેમ
મેરુ ગિરિ સાથે લગેજ તૃણ પણ યુવર્ણપણાને પામે છે. ૬૪

ભાવાર્થ—શીલ ગુણે કરી યુક્ત મનુષ્યને ઉત્તમજન કહીએ તેમનો
સંસર્ગ એટલે તેમની સંગત શીલ રહીત-શીળદરીદ્રી મનુષ્યને પણ શીલા-

૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અર્થ—કષ્ટ કરે છે, આત્માને દગે છે અને ધર્મને અર્થે દ્રવ્યને તળે છે પણ જો વિપલવ તુલ્ય મિથ્યાત્વને તળેતો નથી તો તે સર્વ નિરર્થક છે કારણ કે મિથ્યાત્વે કરીને સંસાર સમુદ્રને વિષે યુટે છે. ૬૬

ભાવાર્થ—કષ્ટ જે કાય ક્ષેષ તે કરે, આત્માને વશ કરે, ધર્મ કાર્યમાં દ્રવ્ય વાપરે પણ જો મિથ્યાત્વને તળે નહીં તો જગ અનેક પ્રકારની મિથ્ય રસવતી ઝેરના ગિંદુ માત્રથી ઝેર મય થઈ જઈને અબક્ષ અને નિરર્થક થાય છે તેમજ એ સર્વ કરણી નિરર્થક થાય છે. અને તે મિથ્યાત્વના ભારવડે પ્રાણી સંસાર સમુદ્રમાં યુટે છે. ૬૬

અપૂર્ણ.

મનુષ્યભવ પામીને ધર્મમાં આળસ
ન કરવા વિષે.

निःस्वः स्वित्सदसीश्वरस्य हि गतो राज्ञा तु तस्मै वरो ।

दत्तो लाहि गृहाद्यदीच्छसि धनं गेहे गतोऽवक् स्वियं ॥

तं साप्यानय खादयामि पुरतो भुक्त्वा प्रमुप्तस्तदો

अथाप्यामेप्यत नाट्यमैक्षત तु नो तन्नाप्तमस्ते रवો ॥ ૧ ॥

કોઈ એક જન્મ દરિદ્રી પુરૂષ એક દિવસ રાજાની સભામાં યાચના કરવાં ગયો. રાજાએ પુછ્યું કે તું કોણ છે ? તેણે કહ્યું કે હું જન્મ દરિદ્રી છું. તારે રાજાએ તેને વર આપ્યો કે “આજ સાંજે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યાં સુધીમાં મારા બંડારમાંથી જેટલું દ્રવ્ય તારાથી લઈ શકાય તેટલું તું લઈ જા.” આ પ્રમાણેના રાજાના વચન સાંભળીને તે મૂર્ખ દરિદ્રી પોતાની સ્ત્રીને પુછવા ઘેર આવ્યો અને તેની પાસે રાજાએ કહેલાં વચન કહી સંભળાવ્યા. સ્ત્રીએ કહ્યુંકે “ તમે સત્વર જાઓ અને જેટલું લવાય તેટલું દ્રવ્ય લાવવા માંડો.” તારે દરિદ્રી બોલ્યો કે પહેલાં જમીને પછી જમશ. કહ્યુંછે કે “ હજાર કામ યુકીને જમવું.” સ્ત્રીએ તરતજ રસોઈ કરીને જમાડ્યો અને દ્રવ્ય લેવા જવાતું કહ્યું. એટલે તે દરિદ્રી બોલ્યો કે “હમણા-જ જમ્યો છું” એટલે માફ પેટ ભરાણું છે તેથી એક નિદ્રા લઈને પછી

ધર્મમાં આળસ ન કરવા વિષે.

૪૩

જર્જશ.” એમ કહીને સુતો. ઘણીવાર થઈ પણ જાગ્યો નહીં એટલે તેની સ્ત્રીએ જાગાડીને દ્રવ્ય લેવા મોકલ્યો. પણ જતાં રસ્તામાં કાંઈક નાટક થતું હતું તે જોવા ઉભો રહ્યો. જોતાં જોતાં સૂર્ય અસ્ત થવા આવ્યો એટલે રાજ્યના બંડાર તરફ ચાલ્યો. ઠેઠ પહોંચ્યો નહીં એટલામાં બંડારી સૂર્ય અસ્ત થવાથી બંડાર બંધ કરીને આવતો સામે મળ્યો. એટલે દરિદ્રી શોય કરતો પાછો વળ્યો અને આખો જન્મારો દરિદ્રીનો દરિદ્રીજ રહ્યો. એ પ્રમાણે જે પ્રાણી દુર્લભ એવી ધર્મની સામગ્રી પામીને ધર્મ આચરતો નથી તે મૂઠ તે ભાગ્યહીન દરિદ્રીની પડે ભવાંતે પશ્ચાત્તાપ પામે છે. આ મનુષ્યજન્મ, આર્યક્ષેત્ર, ઉત્તમકુળ, પાંચ ઈંદ્રીની પૂર્ણતા, નિરોગીપણું, આયુષ્યની દીર્ઘતા અને એ સર્વની સાથે અત્યંત દુર્લભ એવી દેવગૃહ ધર્મની જોગવાઈ પામ્યા છતાં પણ અનેક પ્રાણીઓ ખાવામાં, પીવામાં, પહેરવામાં, ઝાઢવામાં, સુવામાં, નિદ્રા લેવામાં, સ્ત્રીસંગમાં, પુત્ર પુત્રાદિકમાં, કુટુંબ પરિવારમાં, દ્રવ્યોપાર્જનમાં અને બીજા અનેક પ્રકારના સાંસારીક કારણોમાં નિમગ્ન થઈ જઈને ધર્મારધન કરતા નથી તે પ્રાણીઓ પાછળથી પ્રાણ્તાપ અવસરે જ્યારે આગામી ભવમાં સહાય કરનાર સ્ત્રી, પુત્ર, પરિવાર કે દ્રવ્ય કોઈ થશે નહીં એમ જાણે છે અને પરભવની કમાણી અહીંયાં ખરચાઈ જવાથી તેમજ નવી કમાણી ન કરવાથી પોતાને ધર્મ-પુનર્પ્રપ દ્રવ્યથી રહીત દરિદ્રી અવસ્થામાં દબે છે તેમજ વળી સાંસારીક કારણોમાં તથા દ્રવ્યોપાર્જનમાં અનેક પ્રકારના પાપકર્મ બાંધેલા તેના માઠાં ફળ પોતાનેજ બોગવવા પડશે એવું લક્ષ્ય પર રમી રહે છે ત્યારે પછી પૂર્ણ પશ્ચાત્તાપશ્ચસમુદ્રમાં ડુબી જાય છે અને પોતાને નિરાધાર જાણી તરફડીયાં મારે છે. કહ્યું છે કે—

નૃજન્મ દુર્લભં પ્રાપ્ય, યે ધર્મ નાચરંત્યથ ।

તે ભાગ્યહીનવત્ મૂઢા, શોચયંતિ ભવાંતકે ॥ ૧ ॥

“દુર્લભ નર જન્મને પામીને જે પ્રાણીઓ ધર્મ પ્રત્યે આચરતા નથી તે મૂઢા ઉપર કથામાં બતાવેલા ભાગ્યહીન પુરુષની જેમ ભવાંતે-મરણ સમયે શોચના-પશ્ચાત્તાપ કરેછે.”

ઉપર લખેલી દરિદ્રીની કથાનો ઉપનય આ પ્રમાણે છે—

રાજા જિનેશ્વરોદ્ધત્, નૃભવઃ કમલાગૃહં ।

૪૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

द्रव्यं दानादिकं ज्ञेयं, मात्तैवश्चायुरेव च ॥ १ ॥

विषयादिषु ये सक्ता, स्तथैव कौतकादिषु ।

ते हारयन्ति सर्वस्वं, मानवा मानमोहिताः ॥ २ ॥

“ અહિં રાજ્જનો શ્રીજિનેશ્વર છે. મનુષ્ય ભવશ્ચી ક્રમજાગૃહ-એટલે રાજ્યભંડાર છે દાનાદિક આર પ્રકારનો ધર્મ (દાન, શિયલ, તપ અને ભાવ) તે દ્રવ્ય છે અને આયુષ્યરૂપ સૂર્ય છે. ” ૧

શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતે ભવ્ય મનુષ્યોને કહે છે કે “ તમારા આયુષ્ય રૂપી સૂર્ય અસ્ત થયા અગાઉ મનુષ્યભવરૂપ રાજ્યભંડારને પામીને આર પ્રકારના ધર્મનું આરાધન કરવારૂપ દ્રવ્ય જેટલું લેવાય તેટલું લઈ લ્યે. ” આ પ્રમાણેના રાજ્યએ આપેલા વરરૂપ શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતના ઉપદેશને સાંભળ્યા છતાં પણ પેલા દરિદ્રી પુરુષની પેઠે જે પ્રાણી સંસારના વિપવાદિકને વિષે તેમજ કૌતકાદિકને વિષે આસક્ત થઈને પેલો દરિદ્રી સૂર્યસ્ત સુધીમાં જેમ દ્રવ્ય લેવા માટે પહોંચ્યો નહીં તેમ આ મનુષ્યજન્મ સંબંધી આયુષ્ય સંપૂર્ણ થતા સુધીમાં પણ જેઓ ધર્માચરણ કરતા નથી તેવા સંસારના ગાનમાં મોહિત મનુષ્યો પોતાના સર્વસ્વને અર્થાત્ મનુષ્યજન્મરૂપી અપૂર્વ સામગ્રીને હારી જાય છે અને પાછળથી પશ્ચાત્તાપ કરે છે માટે ભવ્ય પ્રાણીઓએ ધર્મના કાર્યમાં પ્રમાદ-આળસ ન કરવું.

કેટલાક મનુષ્યો ધર્મના કાર્યો આગળ ઉપર કરવાના વિચારથી મુલતવી રાખે છે પરંતુ આયુષ્ય અસ્થિર છે. તેનો બીજકુલ બરોડો નથી. નાના કે મોટા સર્વે કાળના સપાટામાં તો આવી રહેલાજ છે. ઘરંટીમાં નાખેલા દાણાની પેઠે સર્વે જીવો કાળના મુખમાં આવેલા દાણા છે. ફરતી ઘંટીમાં જે દાણાનો વારો આવે તે ક્યારાઈ જાય છે તેમાં નાના મોટાની કાંઈ ગણના રહેતી નથી તેમજ કાળના મુખમાં નાના મોટાની કાંઈ ગણતી નથી. માટે જે ઉત્તમ કાર્ય કાલે કરવાનું હોય તે આજેજ કરવું. વાચકા ઉપર રાખતાં જે વખત કાળ આવી પહોંચ્યો તે વખતવગર વિલંબે તેને સ્વાધિન તો થતુંજ પડશે અને મનની ધારણા મનમાં રહી જશે.

જે પ્રાણીઓ ધર્મના કાર્યો મુદતપર રાખે છે તેઓ સાંસારીક કાર્યોમાં તેમ કરતા નથી પણ તેનો નિરંતર કપાજ કરે છે ત્યારે જે કાર્ય કરવાથી

સ્ત્રી.

૪૫

કર્મ બાંધ થાય તે કરવું અને આગામી જવના સદાયક જૂત ધર્મોચરણ ન કરવું તે આત્મ હિતેચ્છુ જનોતું કર્તવ્ય નથી. આ પ્રમાણેના સદુપદેશને અંતઃકરણમાં ધારણ કરીને નિરંતર આજસને તથા દર્દને ધર્મકાર્યમાં ઉદ્યમવાં થવું એજ શ્રેયસ્કર છે.

તથાસ્તુ.

સ્ત્રી.

આ સંસારના વિષે અનેક પ્રાણીઓ સ્ત્રી સંગંધી મોહને વિષે ફસી પડેલા છે. અને તેથી કૃત્સાદૃલનો વિચાર ભૂલી જઈને તેના વિલાસમાં નિમગ્ન થઈ રહે છે. શાસ્ત્રકાર પ્રાણીઓને અધોગતિ પમાડવાને સ્ત્રી એક મુખ્ય અને પ્રૌઢ સાધન છે એમ કહે છે. શ્રી અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમને વિષે સ્ત્રી મમત્વ મોયના પિકારે કહ્યું છે કે—

નિર્મૂમિર્વિષકંદલી મતદરીવ્યાઘી નિરાવહોમહા

વ્યાધિમૃત્યુરકારણશ્ચ લલનાડનમ્રા ચ વજ્રાશનિઃ ॥

બંધુસ્નેહવિવાત સાહસમૃષાવાદાદિસંતાપભૂઃ

પ્રત્યક્ષાપિચરાક્ષસીતિ વિરુદ્ઃ રુયાતાગમે ત્યજ્યતાં ॥ ૧ ॥

“સ્ત્રી ભૂમિવિના ઉગેલી વિપકંદળી—વિપના નવા અંકુરની શિખા છે, ગુફાથી રહિત પણ વાઘણ સરખી છે, કોઈ નામ વિનાના પણ મહા રોગરૂપ છે, અકારણ-અપત્ય સેવન અજીર્ણાદિક કારણો વિનાજ મૃત્યુ તૂલ છે, વળી વાદળ રહીત વજ્ર સરખી વિજળીરૂપ છે, સ્વજનના સ્નેહનો નાશ કરનારી છે અને સાદસ જે અવિચારિત કાર્યનું કરવું તથા અસત્ય બોલવું અને આદિ શબ્દથી અદત્ત, અશ્વલ અને પરિચ્છાદિક તે સંબંધી જે સંતાપ તેની ઉત્પત્તિનું સ્થાનક છે વળી સાક્ષાત્ રાક્ષસી તૂલ્ય છે. આ પ્રમાણેના ગ્રિહોએ કરીને સિદ્ધાંતમાં સ્ત્રીને વખાણેલી છે. માટે તેનો ત્યાગ કરવો એજ યુક્ત છે.”

વળી શાસ્ત્રકાર ઉપદેશ આપે છે કે હે બળ્ય પ્રાણી ! સ્નેહ કરીને મ-

૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નોદર છે વાણી જેની એવી જ્ઞાનોને વિષે પ્રેમે કરીને મોહ પામે છે પરંતુ શું તું એમ નથી જાણતો કે સંસાર સમુદ્રમાં પડતા પુરુષના ગળામાં જ્ઞાનો શિલાઓ બાંધે છે. વળી હે આત્મહિનેશ્વર! આમરી, દાડ, ચરખી, આંતરડા, પાંસળીઓ, મેઢ, રૂધિર, માંસ, વિષ્ટા, મૂત્ર, કફ, પિત્ત, શ્લેષ્માદિક અપવિત્ર અને ક્ષણ વિનાશી પુદ્ગળના સ્કંધથી બનેલું જે જ્ઞાનું શરીર તેમાં તું સુષ્ટ આકાર બેઠીને મોહ પામે છે પરંતુ વાસ્તવીક રીતે તેમાં તું શું મનોદર પાણું દેખે છે એવો માત્ર અપવિત્ર અને અસ્થિર પુદ્ગળનો પિંડ છે તેમાં કંઈ સાર નથી. વળી હે પ્રાણી! તું રસ્તે ચાલતાં થોડી પણ વિષ્ટાદિક દુર્ગંધી વસ્તુ દેખે છે તો નાક મચરડીને દુર્ગંધા કરે છે, નાક આડું દુર્ગંધ ન પેસી જતો એવી ધારણાથી વસ્તુ ઢાંકે છે તો હે મૂર્ખ! એવા અપવિત્ર પદાર્થોથીજ ભરેલા એવા જ્ઞાના શરીરનો શું અભિગ્રાપ કરે છે? વળી એવા દુર્ગંધી પદાર્થોવડે બનેલા તન્મય જે જ્ઞાનોના શરીર તેને વિષે મોહ પામીને તેનું સેવન કરનારા પ્રાણીઓ આ ભવમાં સંતાન પુત્રાદિક તથા દ્રવ્યાદિક તેની ચિંતાનો સંતાપ ભોગવે છે અને પરભવને વિષે દુર્ગતિ પ્રત્યે પામે છે.

વળી હે પ્રાણી! તું ચિત્તની પ્રસન્નતાએ કરીને જ્ઞાનોના અંગને વિષે મોહ પામે છે પરંતુ એક ક્ષણમાત્ર સુદૃઢ દૃષ્ટીએ કરીને સમ્યક્ પ્રકારે તેનું સ્વરૂપ વિચાર અને પવિત્ર અપવિત્રપણાનો ભેદલક્ષમાં લે એટલે તને અપવિત્રપણાના પિંડરૂપજ જ્ઞાન શરિર જાણાશે માટે તું તેનો રાગ તજીને અજગો થા. વળી હે ભવ્ય! વિકસિત નેત્રાણી જ્ઞાનોના મુખ, નેત્ર, સ્તન અને જંઘાદિક અવયવોને સરાગપણે જ્ઞેતો તું મોહ પામે છે પરંતુ તથા પ્રકારના મોહ થકી ઉત્પન્ન થનારી મહા દુઃખમય નર્ક સંબંધી આગામિ કર્મનાઓનો તું કેમ વિચાર કરતો નથી? જે જ્ઞાન વિષ્ટાદિક ભરેલી ધમણ સરખી, બાર દારૂથી નિરંતર વહેતા અશુચિ પદાર્થોવાળી અને ચપળતા, કપટ અને અસહનતાનો ગૃહસ્થતેગજ પુરુષોને ઠગવામાં અસંત કુશળતાવાળી છે. વળી જન્માંતરના સંબંધવડે અથવા સ્નાન, તિલક, વસ્ત્ર તથા આભરણોવડે મોહ પામીને તેનું સેવન કરતાં અવસ્થ અર્થા ગતિને આપનારી છે માટે ભવ્ય પ્રાણીઓએ સારાસારનો વિચાર કરીને તેનો ત્યાગ કરવો અને પોતાના આત્મયુજીને પ્રગટ કરવા ઉદ્યમ કરવો. આત્મદિતવાંચ્છક જાતોનું એજ કર્તવ્ય છે.

તથાસ્તુ.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭

વર્તમાન સમાચાર.

અને

જૈનવર્ગને અગત્યની સૂચના.

(પુનામાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.)

ગયા વૈશાખ શુદ્ધ ૬ ઠે શ્રી પુના શહેરમાં લસ્કર સદર બજારમાં ત્રણ ચાર વર્ષથી બનાવેલા એક જૈનમંદિરમાં શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામિની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. તે સંબંધી મહોત્સવ બહુ સુંદર થયો છે. લસ્કરમાં શ્રાવક વર્ગની સુમારે એક સો દુકાન છે. આ મહોત્સવમાં સૌને એક સરખો આનંદ હતો. દેશી પરદેશી માણસો સુમારે પાંચ હજાર એકઠું થયું હતું. વરઘોડા માટે શ્રી અમદાવાદથી ચાંદીનો રથ મંગાવ્યો હતો. શુદ્ધ ૫ મે તથા શુદ્ધ ૭ મે એમ બે વરઘોડા ચડ્યા હતા તેની શોભા પણ અદ્ભુત હતી. બીજા સરજમ સાથે વરઘોડામાં ત્રણસેં તો ઘોડામાડીઓ હતી. એ દેરાસરજી બંધાવવામાં સુમારે રૂપૈયા પચીસ હજાર ખર્ચ્યા છે મુળનાયકજી પધરાવવાના રૂ. ૨૫૦૦) થયા છે અને કુલ ઉપજ પંદર હજાર રૂપૈયાની થઈ છે. આવે પ્રસંગે જૈનવર્ગની ઊદારતા અને ઉત્સાહ બહુ મોટા રૂપમાં પ્રદર્શિત થાય છે. ગયે વર્ષે પણ મારવાડીને દેરે પોસ શુદ્ધ ૧૨ શે પ્રતિષ્ઠા થઈ છે તેમાં રૂ. ૨૦૦૦૦) ની ઉપજ દેરાસરજીમાં થયેલી છે. વળી એ શુભ પ્રસંગે જમણુવાર સુધાંત સર્વે ખરચ કરવાનું એક અહરચેજ રાખેલું તેણે સુમારે રૂપૈયા પંદર હજાર ખર્ચ્યા છે. આ મહોત્સવમાં પણ જમણુવાર આઠ દિવસ ચાલેલ છે અને પ્રતિષ્ઠાને દિવસે મોટું સ્વામિવત્સલ (નવકારશી) થયેલ છે.

પ્રસંગોપાત્ જૈનવર્ગને સચના તરીકે જણાવવાની જરૂર લાગે છે કે હાલમાં દર વર્ષે બંધે સ્થાનકે પ્રતિષ્ઠા વિગેરે મહોત્સવ થવાના તેમજ એ શુભ કાર્યમાં હજારો રૂપૈયાનો ખર્ચ કર્યાના ખચર આવ્યા કરે છે અને તેથી જિનચૈલ અને જિન બિંબ એ બે ક્ષેત્રની પુટી સારી રીતે થયા કરે છે પરંતુ બાકીના ક્ષેત્રો માંહેના જ્ઞાન અને શ્રાવક શ્રાવીકાએ ક્ષેત્રીની પુટી ના ખચર કવચીતજ મળે છે. કોઈ પણ સ્થળે સારા મોટા પાયા બિપર જૈનશસ્ત્રોના બંડાર કરાવવાના ખચર મળતા નથી તેમજ જૈનબંધુઓને બચકારમાં નિતિવાન અને પ્રમાણિક પવા માટે તેમજ જૈનશસ્ત્રોનો સારી

રીતે અભ્યાસ કરીને શ્રાવકના આચારની શુદ્ધિ થવા માટે જ્ઞાનાભ્યાસ કરાવવા સારૂ જૈનશાળાઓ સ્થાપન થયાના ખચર કર્યુંને પણ દુર્લભ થઈ પડ્યા છે. જે કાર્યની ખાસ આવશ્યકતા છે તે હિપર આપણા જૈનજંધુઓનું લક્ષ દોરાવું નથી. એક કરે તેમ બીજાએ કરવું એવી રીતી પડી ગઈ છે પરંતુ વિશેષ લાભના કારણેનો વિચાર કરવામાં પાછળ પડેલા છે, સ્વામીવચ્છળ કરીને એક હજાર રૂપૈયા ખરચનાર જે તેટલીજ રકમ જૈનજંધુઓના વિદ્યાભ્યાસની વૃદ્ધિ માટે જૈનશાળા સ્થાપીને વાપરેતો તેથી ભિન્નભિન્ન કંઈકો બધો લાભ થાય તે વિચારવું જોઈએ. એટલુંજ નહીં પણ કદી એક ટંકમાં હજારો રૂપૈયા ખરચી ન નાખતાં ગરીબ સ્વામી ભાઈઓને આશ્રય દેવામાં તેટલા રૂપૈયા વાપરે તો કંઈકો વિશેષ લાભ થાય? વિચાર કરતાં અનુમાન બંધાય છે કે દર વર્ષે લાખો રૂપૈયા સ્વામી વત્સળ તરીકે દેશો દેશમાં આપણા જૈનજંધુઓ વાપરે છે પરંતુ ખર્ચ સ્વામીવત્સળતો સીઝાતા શ્રાવક ભાઈઓને આલંબન દેવું તેજ છે. એક સાથે હજારો રૂપૈયા ખરચનારે કોઈ શ્રાવકને આજીવીકાને માટે યાચના કરતો જોઈ શું શરમાવું ન જોઈએ? તેમજ એક વખત પોતે સ્વામી વત્સળ કરીને હજારો રૂપૈયા ખરચે અને બીજો વખત એક ખરેખરો દુખી સ્વામીભાઈ યાચના કરવા આવે તે વખત તેનો તીરસ્કાર કરે એ થોડી શરમની વાત છે? માટે શ્રીમંતોએ એકઠા મળીને એવા ખર્ચ કરવા માટે ધારેલા રૂપૈયાનું એક ફંડ કરીને તેમાંથી ગરીબ શ્રાવક ભાઈઓને આ જીવીકામાં આલંબન દેવું જોઈએ. ખર્ચની અડચણના કારણથી વિદ્યાભ્યાસ ન કરી શકનારા જૈનજાળકોને સહાય આપીને વિદ્યાભ્યાસમાં આગળ વધારવા જોઈએ. સારા શિક્ષકો રાખીને જૈનજંધુઓને શ્રાવકનો આચાર વિચાર સમજાવવો જોઈએ. સારી રીતે જૈનશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરાવીને તેમાં કંઈકાએક શ્રાવકોને પ્રવીણ બનાવવા જોઈએ કે જેથી કોઈને જૈનશાળા સ્થાપવા વિચાર હોય તો તેને શિક્ષક મળી આવે અને તેની આજીવીકા સુલભ થાય. આવાં આવાં ખાસ કર્તવ્યો જૈનવર્ગ માંહેના શ્રીમંતોએ કરવા યોગ્ય છે. જે આવી બાબતપર લક્ષ દેવાશે તો સ્વપર દયાનો અને સ્વપરદિતનો ખરો લાભ મળી શકશે.

તથાસ્ત.

પુસ્તકોની પહોંચ.

હ્રી ત્રિયા નિષેધ નિષંધ—ચતુર ગંગાઆઠ પ્રાણશંકર માણસા કન્યાશાળાના હેડ મીસ્ટ્રેસ તરફથી બક્ષીસ આવેલ છે તે સ્વીકારીએ છીએ વિષયે ઉપયોગી છે પરંતુ તેને માટે લેખન શક્તિ વધારે સારી જોઈએ જેથી વાંચનારને અસર થઈ શકે. બુકના પ્રમાણમાં આઠ આના કિંમત વધારે રાખેલ છે. જોઈએ તેમણે ત્યાંથી મંગાવવી.

ગ્રાહકોને અગત્યની સૂચના.

દરેક ગ્રાહકોએ લવાજમ મોકલવા સાથે ભેટની બુકના પોસ્ટેજ માટે અરધોઆના પ્રથમથીજ વધારે મોકલવો જેથી ભેટ મોકલતાં વિલંબ ન થાય અને ગ્રાહકોને અરધોઆના મોકલતાં બીજા અરધોઆના ખર્ચવો ન પડે.

છપાઈને બહાર પડી છે.

ચરિતાવલી અથવા જૈનકથા સંગ્રહ.

કિંમત દોઢ રૂપીઆ પોસ્ટેજ બે આના.

પ્રથમથી નામ નોંધાવવા સાથે કિંમતના રૂપીઆ સવા અને પોસ્ટેજના બે આના મોકલનારને બુકો મોકલાવી છે. કિંમત ન મોકલી હોય તેણે મોકલવી અને બુક મંગાવી લેવી. પોસ્ટેજ ન મોકલ્યું હોય તેમણે પોસ્ટેજ મોકલવું.

નવા ગ્રાહકોને હવેથી કિંમત વધારવામાં આવી છે. તે પછી જૈનશાળા માટે અથવા ધનામમાં આપવા માટે મંગાવનારને સાડા પ્રથમના ભાવજ કાયમ રાખ્યો છે. માટે જોઈએ તેમણે મંગાવી લેવી.

છપાઈને બહાર પડી છે.

દુંદક હિતશિક્ષા અપરનામ ગણ્પદીપિકા સમીર.

કિંમત અરધો રૂપીઆ. પોસ્ટેજ એક આનો.

દુંદક મતના ખંડનમાં અઘાપિ પર્યંત ઘણા ગ્રંથો લખાયા

છે. ઘણી યુકો છપાયેલ છે તેમાં આ ગ્રંથે ઓર વધારો કર્યો છે. આ યુકમાં મુખ્ય તો કુંઢકમતિ આર્યા પાર્વતીની છપાવેલી જ્ઞાન (ગરુડ) દીપીકાનું ખંડન છે પરંતુ પાછળ એકસો પ્રશ્નોત્તર વિગેરેમાં કુંઢકમતિની ઘણી કુચુકિતઓને અપાસ્ત કરેલી છે. ભાષા હિંદુસ્તાની પણ ખુદ્દી રીતે સમજી શકાય તેવી છે. અક્ષર શાસ્ત્રી છે. પુઠા પાકા બંધાવેલ છે. યુકના અંતે પ્રયાસના પ્રમાણમાં કિંમત વધારે નથી. નવા ગ્રાહકોને માટે પણ પ્રથમ પ્રમાણેજ કિંમત રાખેલી છે. જોઈએ તેણે મંગાવવી. કિંમત પોસ્ટેજ સાથે નવ આના મોકલવા.

તાંલી.

લવાજમની પહોંચ.

- ૧—૩ શા. ઘેલાભાઈ દેવચંદ
૧—૩ મેતા. નરશીદાસ અમરશી
૨—૪ શા. હગન ખીમચંદ
૧—૩ શા. મોહન વાલજી
૪—૮ બાઈ સુદરબાઈ
૧—૩ શા. હીરાચંદ મોહનચંદ
૧—૩ શા. તલકશી પીતામર
૧—૩ શા. ઝુંઝા ભીખા
૧—૩ શ્રી જૈન જ્ઞાનોદિપતક સભા
૩—૯ દોશી ગોપાળજી રતનશી.
૧—૩ શા. લલુભાઈ નાગરદાસ.
૧—૦ શા. મગન તારાચંદ
૧—૩ ગાંધી કાળીદાસ દેવકરજી
૧—૩ ગાંધી કાળીદાસ કર્તુર
૧—૩ શા. ભગવાન લવજી
૧—૩ શા. પ્રેમચંદ વીરપાળ
૦—૨ શા. શંભુરામ દેવચંદ
૧—૩ શા. ઘેલાભાઈ શવજી
૧—૩ શા. પ્રેમા લાલાજી
૧—૩ શા. સાકરચંદ ખેતશી
૧—૪ શા. મોતીલાલ જેચંદ
૧—૪ શા. મલુકચંદ હરજીવન
૧—૪ શા. ગરબડ મહોલાલ

- ૧—૪ શા. યુનીલાલ જેઠાભાઈ
૧—૩ શા. મગનલાલ ઠાકરશી
૧—૪ શા. ગગલભાઈ હરગોવિન્દાસ
૧—૩ શા. જાનચંદ નાનાચંદ
૧—૩ શા. અંબાઈદાસ ગણેશ
૧—૩ બાઈ ચંચળ
૧—૩ શેઠ. સોમચંદ પાનાચંદ
૧—૩ શા. યુનીલાલ ડાયાભાઈ
૧—૩ શા. હરીલાલ મગનલાલ
૧—૩ વોરા સુમજીચંદ જીવરાજ
૧—૩ શા. દામજી જેઠા
૧—૩ શેઠ. જોતમચંદ હીરજી.
૧—૩ શા. રૂપશી જેઠા.
૧—૩ શા. શામજી વીરજી
૧—૩ શા. ખુશાલદાસ કાળીદાસ.
૨—૬ વૈદ મગનલાલ યુનીલાલ.
૨—૬ ડાકતર ગોવીંદરાવ દીપાજી
૧—૩ શા. સરૂપચંદ ધરમચંદ
૧—૩ શા. ગીરધર લેરાભાઈ.
૧—૩ શા. મોતીચંદ ન્યાલચંદ.
૨—૭ શા. સુદરજી કાળીદાસ
૪—૧૨ શા. હગન લખમીચંદ
૧—૩ શા. વીરચંદ જસરાજ.